

Ἀπορία ψάλτου

Μὲ ρίμα καὶ μέτρο,
Ἄν εἶμαι ρετρό.

Παλαιοημερολογίτης, ἂν εἶμαι
Κι ἐλεύθερων στίχων-

Τὸ ἴδιο ἀναρωτιέμαι κι ἐγώ.
Καὶ σὰν ἄλλος νὰ μὲ ρωτᾶ,

Ξεροβήχω.
Ναί. ἢ ὄχι;

Καὶ γιὰ τὰ δυὸ
Ἔχω τὸν ἴδιο ἦχο.

Μποτίλια σὲ ποιητικὴ βραδιά

Στὸν Θανάση Χατζόπουλο

«Μποτίλια στὸ πέλαγο»,
Μότο στὸ «Μυθιστόρημα ΙΒ'»,
Ἴκαρος, Ἀθήνα, 1967
Γιώργος Σεφέρης

Στὶς παγερὲς φιλοφρονήσεις
Πῶς νὰ τὸν ξεχωρίσεις.

Ἄπ' τὴν παλάμη του ποὺ καίει
Ἦ ἀπ' ὅ,τι εὐγενικά σου λέει.

Εἶναι αὐτὸς ποὺ χαιρετάει πολλοὺς
Μὲ τὰ λόγια ποὺ κι ἐσὺ ἀκοῦς;

Εἶναι ὁ ἄλλος
Ποὺ εὐχαριστεῖ σὰν παπαγάλος;

Ἄν δὲν ὑπάρχει νὰ τὸν ξεχωρίσεις ἕνας,
Εἶναι ὁ κανένας.

Ἔτσι ἀσφαλῶς δὲν θὰ σου συστηθεῖ
Ἄλλὰ θὰ τὸν καταλάβεις ἐπειδὴ

Οὔτε αὐτὸς δείχνει νὰ πιστεύει
Πῶς εἶδε ἕνα φάρο σκοτεινὸ σὲ φωτερὰ ἔρέβη

Ποὺ ἄναψε ὥστόσο ὅταν
Τῆς ποιητικῆς βραδιᾶς ἔσβησαν τὰ φῶτα.

Νὰ ποὺ ἀμέσως δυνάμωσε κι ἐκεῖνος
Ἕνα φωτάκι ποὺ δὲν ξεχώριζε ὅμως τίνος

Πλευόμενου μπορεῖ νὰ ἦταν.
Κοίτα κοίτα

Νά! Καὶ μιὰ λάμψη ποὺ δὲν εἶναι φίλια
Πυρὰ ἀλλὰ στὸ πέλαγο μιὰ τόση δὲ μποτίλια.

Όλοκλήρωση

Κοίτα πώς τάφερε ή ηλικία
Καρυωτάκης εις διπλοῦν νὰ γίνω ἐφέτος.

Κι ή ποίηση; Καλή δικαιολογία
Γιὰ νὰ ἐπιβιώσω και τὸ νέο ἔτος.

Κι ἂν τὴν ζωὴ του ἀποκήρυξε ἐκεῖνος
Και τὸ ἔργο του ἄφησε μισὸ

Τ' ὀλόκληρο εἶναι τίνος
Ποῦ πρέπει ν' ἀποκηρύξω ἐγώ;

Κι ἂν, ὅπως φαίνεται, δικό μου εἶναι,
Εἶναι ἀπ' τὸ φαίνεσθαι ἢ ἀπ' τὸ εἶναι;